

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΩΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54·Ο Γεάννης κι' ό Μαρης
μιλούνε κι' απορεῖς.

Α.

M.— Έπηγες στή Μητρόπολι;

Γ.— Άπο νωρίς έπηγα
και τὸν ιρυφοκαμάρωσα τὸν ἔνδοξό μας Ρήγα
κι' ἐφώναξα ἐνθουσιῶν ἀντάμα μὲ τοὺς ἄλλους,
νὰ ξήσῃς Βασιλῆα χρυσὲ
νὰ πραγματώσουμε μ' Ἐσὲ
τοὺς πόθους τοὺς μεγάλους.

M.— Τί ἄλλα εἶδες; Λέγε τα νὰ ίδω ἂν τὰ θυμᾶσαι.

Γ.— Είδα πῶς ήσαν ἡ Ἀρχές κι' ἡ Ἐξουσίες πᾶσαι,
κι' ἡ λατρευτὴ Βασίλισσα μὲ τὴ σεμνὴ στολὴ τῆς
κι' ὁ Δῆμαρχος κι' ὁ πάρεδρος καὶ ὁ Μητροπολίτης
καὶ πάντες οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες
καὶ ἄπαντες οἱ γέροντες
οἱ ἐν τῇ Κυβερνήσει,
ποῦ ψέματα τοὺς φαίνεται πῶς ἔχουν ἀναζήσει.

Είδα τοὺς πρέσβεις ἐν Διπλῆ, τοὺς πρέσβεις ἐν Ἀντάτα
πώκωταζώντανε, Μαρῆ, σὰ σκύλος μὲ τὴ γάτα.
Τοὺς πρώτους ἐν τῇ γράμμασι κι' ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ,
είδα μὲ τὴ σημαία τῆς τὴν κάθε συντεχνία
κι' ἔκεινη τῶν παντοπωλῶν μώθόλωσε τὸ μάτι
πόκωμε μὲ τὴ ζάχαρι τὸ σπίτι τῆς παλάτι.

M.— Δὲν εἶδες ἄλλο τίποτα;

Γ.— Έβλεπα στὰ μπαλκόνια
πολλὲς κυρὲς φιλέορτες καὶ πλεῖστα μοδιστρόντα
ὅλα μὲ σὶκ καμαρωτό
καὶ μὲ τῆς μόδας νάζι,
καὶ τὸν οὐδέτερο στρατὸ
νὰ τὰ γλυκοκυτάζῃ.

M.—
Καὶ ὅταν ἐτελεῖνος ἡ τελεή, βρέχα,
δὲν ἐντελήφθης ἀλλονε σίμη αὐτοὺς μονάχα;
Δὲν ἐσυνέβη θηλαδηνὰ δῆς καὶ σὺ τυχαίως
καὶ κάποιο αὐτοκίνητο πωπήγαινε βοαδέως

πι' ὁ κόσμος ἐφρενιάστηκε στὰ χέρια νὰν τὸν πάρῃ,
ἡ τῶδες καὶ ἀπέφυγες νὰ μοῦ τὸ πῆς, ξαγάρι;

Γ.— Μὰ τέλος πάντων ἐπειδὴ τὰ πράγματα θολοῦνται
καὶ διαρκῶς, βρὲ μάτια μου, συλλήψεις ἐνεργοῦνται
καὶ ἐπειδὴ, μωρὲ Μαρῆ,
ἰσχύουν τώρα νόμοι
ποῦ μυστικοὶ καὶ φανεροὶ
σ' ἀρπάζουν ἀστυνόμοι
καὶ προτιμότερον κανεὶς νὰ πνίγῃ τὴ φωνή του,
δὲν σοῦ ἀνέφερα ποσῶς πέρι αὐτοκινήτου.

Τὸ εἶδα τ' αὐτοκίνητο καὶ εἶδα καὶ τ' ἀσκέρι
νὰ τρέχῃ ἀπ' ὁπίσω του ζουρλό γιὰ τὸ Λευτέρη.

Τὸ ἔβλεπα κι' ἀφ' τὴν ἀρχὴ
καὶ τῶδα καὶ στὸ τέλος
πῶς μέσ' στοῦ κόσμου τὴν ψυχὴ¹
κρύβετ' ὁ Βενιζέλος,
ἄλλ' ἐντοσούτῳ ἔχετα τὰ μάτια σου δεκάξη
καὶ κύτταζε προσεκτικῶς
μήν' εἰν' κανένας μυστικὸς
κρυμμένος καὶ μ' ἀρπάξῃ.

·Εβλεπα τὴ γεροντικὴ τοῦ Κράτους συνοδεία
πώπερνας σὰν νὰ περνᾷ περιήλυτος κηδεία
καὶ ταύτοχρόνως ἀκούα τί θόρυβος καὶ σάλος
γενώτουνε στὸ Σύνταγμα ποῦ ἐπεργοῦσ' ὁ ἄλλος.

Μεσίας ἀνέφαίνετο

καὶ δὲν ἔκυβερνήθηκε μὲ τὴ δική του γνώμη.

·Άλλὰ θαρρῶ, μωρὲ Μαρῆ, πῶς δύο ἀστυνόμοι
ἔρχονται καταπάνω μας μ' ἀγορεύμένο βλέμμα,
καὶ θὰ σ' ἀλλάξω θέμα.

Μ.— Έξακολούθει νὰ μοῦ λές τὸ θέμα ποῦ μ' ἀρέσει.
Ούδεις τὸν λόγον δύναται νὰ σοῦ τὸν ἀφαιρέσῃ
δυνάμει τοῦ Συντάγματος τ' ἀναθεωρηθέντος.

Γ.— Τοῦ λατρευτοῦ μας Ἀνακτὸς λοιπὸν φανερωθέντος
τὴν ὥρα ποῦταν² δὲν στὸ σπίτι τοῦ Μεσία,
φρενήρης ἐστρωθῆκε καὶ τοῦπε δημοσίᾳ,
«Τετιμημένε Βασιλῆα, τοῦ Ἐθνους μας ξιφτέρι,
στὴν Πόλι γλήγορα νὰ πᾶς, ἀλλὰ μὲ τὸ Λευτέρη!»
·Ηγουν, ἀν θέλης Βασιλῆα, νὰ γίνῃ τ' ὄνειρό σου,
αὐτόνε πῶμει μέλησι, Κομματάρε, σιδηρόντα
κι' ὅχι τὸ παρεπτέ Στρατόν τοῦ μαντικαίνεινα!

ΤΑΚΤΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΕΩΥΡΙΟΥ

Καὶ τελος λαντων στὴ γιορτὴ³
γιὰ τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀρετὴν

πώδοξασε κι' ἀνάστησε τὴν σκλάβα τὴν Πατρίδα,
έννοησα καὶ εἶδα
πῶς ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνος μεθᾶ μ' αὐτὸν τὸν Ρήγα,
ἀλλὰ ποτὲ τῆς δὲν ἔχεναι καὶ τὴν πυγμὴ τοῦ Γίγα.

Καὶ βρίσκεται κάθε ψυχὴ σὲ βάσανο μεγάλο
ποῦ βλέπει σὲ διάστασι τὸν ἐνα μὲ τὸν ἄλλο.
Λατρεία ἔχει πάντοτε στὸ Ρήγα τῆς μεγάλη
κι' ἀνέχεται πρὸς χάριν του τὸ καθεστώς τοῦ Ράλλη,
ἄλλα συγχρόνως ἡ ψυχὴ τὸ στεναγμὸ δὲν παύει
πῶχουν τὸ καπιτάνιο τῆς ἀπ' ὅξ' ἀφ' τὸ καράβι!

M.— Δὲν ἔρω, Γιάννη, τί νὰ πῷ μ' αὐτὸ ποῦ μᾶς συμβαίνει.
Μὴν ἄρα γε ὁ Βασιλῆς δὲν τὸ καταλαβαίνει
πῶς ἀτυχῶς δ Γούναρης καὶ οἱ συνυπουργοί του
τὴν λάμψη τοῦ θολώνουν ποῦ δίνει τὸ σπαθί του;
Μὴν ἄρα γε δὲν ἔννοει ὁ λατρευτὸς Κουμπάρος,
πῶς τὴν γενναία του φυλὴ
τὴν ἐγονάτισε πολὺ^ν
τοῦ γήρατος τὸ βάρος;

Κι' ἔγω δὲν ἔρω τὶ νὰ πῷ καὶ τὶ νὰ ὑποθέσω
καὶ ποῖος δαίμων βάσκανος ὑπάρχει ἐν τῷ μέσῳ
ποῦδρος καὶ μᾶς τὰ θόλωσε τὰ πράγματα εἰς τρόπον
ποῦ σταματαίνει ἐντελῶς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων.

G.— Μὴν ἀπελπίζεσαι, Μαρῆ,
κι' ἔντὸς δλίγου εἰμπορεῖ
νὰ μᾶς κοινοποιήσουνε καμμὶσα σπουδαία νότα
καὶ τότε νὰ συμβιβασθοῦν εὐθὺς τὰ διεστῶτα
καὶ νὰ κυττᾶς τὸν ἔναντι στοῦ ἄλλου τὴν ἀγκάλη
ὅπως τοὺς εἰδες πάλι.

Δὲν ἔρω τὶ θὰ μᾶς συμβῇ καὶ τὶ μπορεῖ νὰ γένῃ,
ἄλλα δ κόμπος κάποτε θὰ φθάσῃ καὶ στὸ χτένι·
κι' ἀν πρόκειται περίπατον ὁ Ρήγας νὰ μᾶς βγάλῃ
τὸ ἔρει πῶς κανένας μας δὲν βγαίνει μὲ τὸ Ράλλη
οὔτε καὶ μὲ τὸ Γούναρη, οὔτε καὶ μὲ κανένε,
παρὰ μ' αὐτὸν ποῦ φαίνεται πῶς ψυχραμένος εἶναι.

Μὴ μοῦ γυρεύῃς σήμερα νὰ μάθης τὴν αἵτια
πώφεραμε τὸ Γούναρη μὲ τὴν φαυλοκρατία.
Ο Βασιλῆς εἶναι παιδὶ ποῦ τὰ γνωρίζει ὅλα
κι' ἀν παῖζεται προσωρινῶς ἡ φαύλη καραμπόλα,
διφεύλεις νὰ τὴν ἀνεχθῆς καὶ νὰ τὴν ὑποφέρῃς
γιὰ λόγους ποῦ, ὡς φαίνεται, δὲν πρέπει νὰν τοὺς ἔρεις.

Τριανταμία τοῦ μηνὸς εἶναι ποῦ σοῦ τὸ λέω·
Θυμῆσου το καὶ γράψε το καλὰ νὰν τὸ θυμᾶσαι,
πῶς γλήγορα στὸ δρόμο σου
μὲ μάλινχερ στὸν δρόμο σου,
μὲ τὸ Λευτέρη θᾶσαι.

κι' ἔλπιζω πῶς ταχέως πρὸς τέρψιν τοῦ κοινοῦ,
θὰ φᾶμε καὶ τὰ γένια τοῦ μπάρμπα τ' ἀλλουνοῦ.

Ο μαῦρος ὁ Δραγούμης, σὰν ταῦρε σκότεινὰ
μὲ τὴς Διπλὲς κι' Ἀντάτες,
καὶ μὲ τοὺς φαυλοκράτες
ἄκομα πιὸ στενά,
δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ στὸ χάλι τὸ φρικτὸ
καὶ πέφτει μέσ' στὸ φαῦλο τοῦ κόμματος στρατό.
πιστὸς εἰς τὸ καθῆκον
τοῦ φόρου τῶν ἀμβύκων!

Τ' ἀμαρτήματά του τὰ γεροντικὰ
ηθελ' ὁ Δραγούμης νὰ ἔξιλεώσῃ·
κι' εἶπε ποὶν νὰ δώσῃ
τὴ στεργὴ βουτιά,
«στὴ φαυλοκρατία δὲν ἀντέχω πιά!»

Μὲ τὰς ἀπαιτήσεις ἔφριξεν ὁ νοῦς του·
κι' εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς συνυπουργούς του:
«Ἐχασα τὸ μπούσουλα μέσ' στὴς συφορές σας!
Ἐπεσα! Κρατᾶτε με!
Πάω! Συχωρᾶτε με
κι' δ Θεὸς σχωρές σας!»

Αφ' τὴν φαῦλον σύγχυσιν τῶν πολλῶν κομμάτων,
φεύγω μὲ τοὺς ἀμβυκας τῶν οἰνοπνευμάτων.
Τῶν μεγάλων φόρων μ' ἔσυρε τὸ όεῦμα·
κι' ὅστις ἐκ τῶν φίλων μ' ἀντικαταστήσῃ,
μετὰ τῶν ἀμβύκων ἃς κληρονομήσῃ
καὶ τὸ φωσφορίζον ίδικόν μου πνεῦμα!»

G.— Οἱ ποντικοί, μωρὲ Μαρῆ,
ποῦ τοῦ ταμείου τὸ τυρὶ^ν
τοὺς ἔσπασε τὴ μύτη,
ἐφέραν' εἰς ἀπόγνωσιν τὸν ἀγαθὸν πρεσβύτη,
καὶ μόλις ἐκατάλαβε πῶς ἡ παγὶς ἐστήθη,
ἀμέσως παρηγήθη.

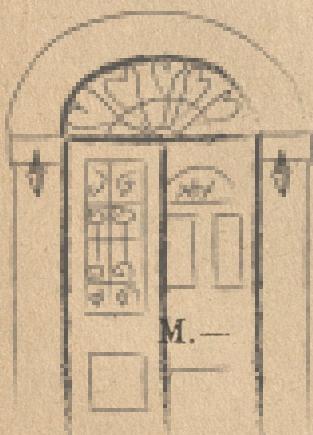
Τῆς τρικυμίας τῆς δεινῆς
ἀρχισ' δ μπάρμπα Στέφανῆς
τὰ κύματα νὰ βλέπῃ
καὶ εἶπε πῶς τὸ γῆρας του δὲν τοῦ τὸ ἐπιτρέπει
νὰ δέρνεται στὴ θάλασσα τῆς ἀναπενταρίας
μὲ τόσους ἀπαιτητικοὺς
καὶ ἀπὸ χρόνους νησικοὺς
τοῦ κράτους καρχαρίας.

Υπῆρχον λόγοι ἄλλως τε σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι
ποῦ τὸ μπελᾶ δ Στέφανος ἔγύρευε νὰ βγάλῃ.
Κι' ἔκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀμβυκας ποῦναι μικροί, βρὲ Γιάννη,
ὑπάρχει κι' ἐνα τοῦ στρατοῦ παμμέγιστο καζάνι
ποῦ δ Δραγούμης γέροντας, μακρὰν ἀπὸ τὴ δρᾶσι,
ζητοῦσε καὶ δὲν εὗρισκε λεφτὰ νὰν τ' ἀναβράσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΗΓΑΓΕΙΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ
κι' ἐκ ταῦτης τῆς κτηματικῆς τῆς ἀκαταστασίας
ἡγέρθη καὶ τὸ ζήτημα τῶν σάκκων τῆς Ρωσίας

B.
Καὶ τὶ κανεὶς δὲν κάγει
μὲ τὴν ἐπιμογή
Τὸν ἔφαγα βρὲ Γιάννη
τὸν ἐνα Στέφανη,

καὶ ταῦτα πάντα, ἐννοεῖς, ἐπέσανε κουλοῦμι
καὶ οὗτο πᾶς ἔξόφλησε τὸ γῆρας τοῦ Δραγούμη.

Οὐχ' ἦτον, γιὰ νὰ τηρηθῇ τὸ καθεστώς, κολέα,
συνεπληρώθη τὸ κενὸν μὲ τὸν Εἰσαγγελέα·
καὶ πρόσεχε νὰ μὴ χτυπᾶς
τρωτὰ τῆς Κυβερνήσεως
γιατὶ σὲ στέρονυνε καὶ πᾶς
δι' ἀπευθείας κλήσεως.

"Αν ἦταν ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους φρικαλέα,
ἐμεῖς τὴ βελτιώσαμε μὲ τὸν Εἰσαγγελέα·
καὶ ἄν ὁ **Κῆρυξ** ἐν χολῇ
ἀνόμους μᾶς ἀποκαλεῖ
καὶ μᾶς ἀποκηρύττει,
ἐμεῖς θὰ κάμουμεν ὑπουργὸν καὶ τὸ Μητροπολίτη
καὶ ἵσως καὶ τὸν ἡγούμενον ἐκεῖνον τῆς Πεντέλης,
ἄλλὰ δὲν φέρονυμε ποτὲ τὸν **Κήρυκα** ποῦ θέλεις.

Δὲν θ' ἀλλαχθῇ τὸ καθεστώς
πῶφέραν οἱ γερόντοι·
κι' ὅσῳ ὑπάρχῃ προεστὼς
ἔστω καὶ μ' ἔνα δόντι,
ἐκεῖνος θὰ τὸ διοικῇ καὶ θὰ τὸ κυβερνάῃ
τὸ σκάφος τὸ οὐδέτερον κι' ἄς πάει..... ὅπως πάει !

"Απατημένος ἥσουνε ἀν εἶχες τὴν ἴδεα
πᾶς ὁ Δραγούμης θᾶφερνε ἀνατοπὴ σπουδαία
στὸ καθεστώς π' ἀνέψησε διὰ παντοίων τρόπων.
Οἱ γέροντες ἀλλάζονται χωρὶς κανένα κόπον.
Κι' δι' αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς γεροντοποικιλίας,
καὶ Γίγα θὰ συντρίψουμε
καὶ τ' ἄντερο θὰ στρίψουμε
τῆς φίλης του Ἀγγλίας !

M.— Τώρα λοιπὸν ποῦ ἔντονος παρατηρεῖται δρᾶσις
εἰς συναυλίας μουσικὰς
κι' ἐν γένει εἰς θεατρικὰς
παντοίας παραστάσεις,
τώρα π' ὁ κόσμος πρόδυμος προστρέχει καὶ ἀκούει
τὰς συναυλίας τοῦ Μαρσίκ κι' αὐτὰς τῶν Μπουστουντούη,
καὶ προσκαλεῖται διαρκῶς ἐν πάσῃ διαλέξει
κι' εἰς τόσα εἰσιτήρια δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀνθέξῃ,
ἴδον κι' οἱ Φιλελεύθεροι μὲ σκέψεις κι' ἀποφάσεις
ν' ἀνοίξουνε τὰ θέατρα νὰ δίδουν παραστάσεις.

Εἰς ἔργον τίθεται λοιπὸν ἡ σκέψις ἡ ὥραια
κι' ἀνοίξανε τὰ θέατρα κι' ἐδῶ καὶ στὸν Περαία
καὶ μέσα στὴν ἀδράνεια καὶ στὴν οὐδετερότη,
ἐπιτυχῶς ὁ θίασος μᾶς ἔδοσε τὴν πρώτη
καὶ τὸ ἀκροατήριον ἐφώναξε στὸ τέλος,
καὶ τί δὲν μηχανεύεται αὐτὸς ὁ Βενιζέλος !»

Τὸ ρῦμα Βενιζελικὸν ἀμέσως ἀνεφάνη !
Βελόνι δὲν ἐλόρας τὸ Θέατρον, βρέε Γιάννη
Ἐκ ταύτης δεῖ τῆς συρροής καταλαβεῖ καὶ κρίνε
πᾶς μέσ' στὸν κόσμον τὴ ψυχὴ ὁ Βενιζέλος εἶναι
κι' ἀν σιωπῶν ἀνέγεται γερόντων μοιρολόγοι,
ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι.

Γ.— Τί μεγάλα γεγονότα μᾶς ἐκπλήττουν διαρκῶς !
Κι' ἐν ήμέραις τῶν πολέμων ποῦ μετέωρος πλανᾶσαι
κι' ἐν στιγμαῖς ποῦ κυβερνᾶσαι
ἀντισυνταγματικῶς,
ἀνεβαίνουνε ταχέως στὸν θεάτρου τὴν σκηνὴν
φιλελεύθεροι τενόροι νὰ ὑψώσουνε φωνὴν
κατὰ τῆς φαυλουρατίας μὲ τὰς ἔξεις τὰς κακὰς
καὶ κυρίᾳ πριμαντόνα εἰν' ὁ Νάκος ὁ Λουκᾶς.

Τὶ δριμὺς καὶ τὶ πυρφόρος
εἰν' ὁ Νάκος ὁ τενόρος
εἰς τὰ θέατρα ποῦ βγαίνει !
Τὸν Καρούζο ὑπερβαίνει.
Μὰ κι' αὐτὸς ὁ Λαγοπάτης
στὸν θεάτρου τὸν ἀγῶνα,
ἀπεδείχθη πριμαντόνα
ἀνωτέρα καὶ τῆς Πάτης.

"Αν μὲ τὴ βία καὶ μὲ τὸ ζόρι
μένουν οἱ γέροντες μὲ τὸ Σκουλούδη,
βγῆκαν Ἑρανήδες καὶ Τροβατόροι
ποῦ θὰν τοὺς φᾶνε μὲ τὸ τραγούδι.

Θίασον συνεκρότησαν οἱ Βενιζέλοι τέλειον,
κι' εἰς ὥρας ἀπελπιστικὰς
ἰδοὺ κηρύττων ὁ **Λουκᾶς**
τὸ θεῖον εὐαγγέλιον.

Άλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη τῶν ἀθέων
προσέλαβε συνυπουργὸν ἀμέσως τὸν **Ματθαῖον**
κι' ἐκείνος ὁ βαρδώνος Σὲγκ ο ἐκ τῆς προπαγάντας
τοῦ **Μάρκου** εὐαγγέλια κηρύττει πρὸς τοὺς πάντας
καὶ οὗτο πος τὰ πράγματα πηγαίνουν στὴν ἐντέλεια
μ' αὐτὰ τὰ εὐαγγέλια !

M.— Εἰναι λοιπὸν ἀληθινὸν πᾶς τῶν συμμάχων στόλοι
ἐρρίξανε τὰ δίχτυα τους κι' ἐφράξαν' τ' Ἀργοστόλι ;
Γ.— Αφοῦ τὸ ξέρεις τὶ διωτᾶς ;

M.— Καὶ τώρα τί θὰ γίνη ;
Γ.— Ξέρω κι' ἐγὼ τὶ νὰ σοῦ πῶ ; Ο Γούναρης ἀς κρίνῃ
γιὰ ποιὰ αἰτία κι' ἀφορμὴ μᾶς κυνηγοῦν οἱ στόλοι
καὶ νὰ πλαστοῦμε πρόκειται μέσα στὸ δύκτι δλοι.
Τὰ ὑποβρύχια, Μαρσί, λένε πᾶς εἰν' αἰτία
πῶνήργησαν οἱ σύμμαχοι κι' αὐτὴν τὴν ἐκστρατεία.
Αὐτὸς ὁ λόγος ἐφερε τοὺς Ἀγγλούς στὰ νερά μου,
μ' ἀντὶς γιὰ ὑποβρύχια, βρῆκαν τὴν πεθερά μου.
Ενδήκανε τὸ δήμαρχο, τὸ Γκόφα τὸ Νομάρχη
κι' δλους τοὺς φόρονυς σφαλιστοὺς π' ἀλεῦρι δὲν ὑπάρχει.

Άλλὰ καὶ τὸ Ληξούριον τὸ ἐφράξαν ἐπίσης
κι' ἔλαβα τηλεγραφικῶς τὰς λυτηρὰς εἰδήσεις :
«Λιμένα περιέφραξεν ἀγρίως ἡ Ἀντάτα
καὶ δὲν ἔξερχεται κανὸν οὔτε καμμία τράτα.
Εἰδοποιήσατε Μπασιλᾶν καὶ Πλέον ταῦτοχρόνως
γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἀμφότεροι ἐντόνως.»

M.— Μωρὲ μὴν πᾶς κι' ἐπήγανε μὲ σχέδιο τοῦ Γρέυ
γιὰ νὰ ξανακολλήσουνε στὸν τόπο σὰν κοροαῖον ;

Γ.— "Αν τέτοια σὲλλα μίληται, σημαὶ καὶ σὺ φρόνι τοῦ !
Αμέσως πᾶν καὶ ξυπνῶ Ζερβούν καὶ Μομφερούτον
καὶ φέρνω γάλα, τοῦ Μαρσί, στὸν Αγρίου τοῦ πόλεων
τοῦ νὰ μυηταὶ μὴ καιροὺς ὁ Γρέυς τὸ Αρέον !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΗΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

ΣΤΟ ΓΟΥΝΑΡΗ

Μ' σσα δ Πασσάρωφ λέει,
και μὲ σσα λέει και σύ,
σχετικῶς μὲ τὸ σακοί του
ἡ μισή ντροπή δική του
και δική σου η μισή!

Κι' ἂν γυρεύης νὰ ξεφύγης
ἀπὸ δῶ και ἀπὸ κεῖ,
δὲν μπορεῖς νὰ σκαπουλήσης!
Εἶσαι μέσα στὸ σακοί!

ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ

Ο ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ

Ο Κορτάκιας είναι τύπος
πού τών κυριών ἀρέσει.
Τὸ φαθάνι ἀφ' τὸ Μάρτη
πρώτος, πρώτος θὰ φορέσῃ.

Πανταλόνι γυρισμένο
ἄλλ' ἀγκλέ τὸ συνηθίζει:
τὸ μουστάκι ξουρισμένο
κι' η καράφλα νὰ γιαλίζῃ.

Ο κορτάκιας ἔχει χάρες
ὅποδ δὲν τῆς ἔχουν δλοι:
ἀγκάζε μὲ μπαρμπουνάρες
τριγυρίζει μέσ' τὴν πόλι
δεξιά κι' ἀριστερά
κι' η στ' ἀλήθεια τὸν χαϊδεύουν
εἶτε τὸν κοροϊδεύουν,
πλέει πάντα στὴ χαρά.

Η ΜΥΓΑ

Η μυγά είναι μιὰ λεπτὴ
πού νὰ πετάγη θέλει
Στοῦ «Διεθνοῦς» τὴς ζάχαρη
και στοῦ «Ντορέ» τὸ μέλι.

Μὲ τὸ μοδέρνο τῆς καρό
και μὲ τὰ κατασάρα τῆς,
ἀνοίγει τὸ δημπρελίνο τῆς
κι' ἀπλώνει τὰ φτερά τῆς,

Κ' ἔτσι γλυκειά, καμαρωτή,
καθὼς χαμογελάει,
κυττάζει τὸν ἐφοπλιστὴ
κι' ἀμέσως τοῦ κολλάει.

ΥΠΟΨΙΑ

Απὸ ὑπερήφρανεια
και κουρλοφαντασία,
έρραψε κάποια φιρτυτὸ
προκοσκευή πλουσία,
και περιμένει... πρίγκηπα,
χωρὶς νὰ κάνῃ σκέψι,
πῶς κάποιο χρυσογούρουνο
θὰν τῆς τὴν μουρδαλέψη!

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΞΕΝΟ!

Ο Γερμανὸς
σὸν γερανὸς
ἀπαντούμε μου πάλι,
ἀπὸ ψῆλα
μοῦ ξαπολά
δεῖδες στὸ κεφάλι.
Και παρασκετή,
χαροβοστάτη
μὲ βροτες και με τύρους
εμπήκανε στὸν κήπο μαυ
και βράσκουνε τὸν καρδουνός.

Κι' ἐνδὴ τηρῶ
μὲ αὐστηρὸ

τρόπον οὐδετερότητα,
ή Τετραπλῆ
μὲ ἀνοιγοκλεῖ
τὸ σπίτι ἀνερώτητα.
Κι' ἄγγλοι και γάλοι σύμμαχοι
βγαίνουν ἀπὸ τὴ βάρκα
και στὸ κομὸ τῆς μάνας μου
πᾶνε και κάνουν τσάρκα.

Κλαίω γι' αὐτὸ κι' ὁδύρομαι
κι' εὐθὺς διαμαρτύρομαι
πρὸς ὅλους Ἱεπειγόντως,
ἀλλ' η φωνὴ
τοῦ Στεφανῆ
εἰναι φωνὴ βοῶντος!

Ω προεστοί πατέρες μου,
τί μανῆς εἰν' η μέρες μου!
Μὲ τὴν οὐδετερότητα
ποῦ λέτε νὰ βαστάνω,
ἐγίνηκε τὸ σπίτι μου
ἀπὸ δικὸ μου, ξένο!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΥΜΦΟΡΑ

Περάσαμε κακά ψυχρά,
σὸν ζάχαρι στὴν ἀγορά
δὲν ἔμειν' ἔνα σδόλι
κι' ἐκ μέρους καθενὸς σπιτιοῦ
σὲ μέλι, γάλα τοῦ κουτιοῦ
εὐθὺς ρίχτηκαν δλοι.

Πλυκόριζα κι' δὲ, τὸ γλυκὸ
ηταν' σὲ κάθ' ἐμπορικό,
οὔτε στιγμὴ δὲν μένει
κι' ἀφοῦ σωθήκανε κι' αὐτὰ
ἔμείναμε μὲ τὰ σωστὰ
φαρμακοποιημένοι!

Γιὰ τὸ βαρὺ γλυκὸ καφὲ
οἱ θεραπαλῆδες τοῦτ ἀ φὲ
σὸν τοὺς τρελλοὺς γυργούσσουν
τῆς πίκρας των τὴν συμφορὰ
στὰ καφενεῖα μὲ νερὰ
τὴν ἐμοιρολογούσσαν.

Άκουες τότε φανερά
νά λέν' και γιὰ τὸ Ζαχαρᾶ
ποῦνε στὴ Νομαρχία,
πῶς ἔφεραν ἐδῶ κι' αὐτὸν
γιὰ βάσανό μας πὸ φρικτὸν
και τύχης είρωνεία.

Προχθές τελεγώσαν τὰ δεινά:
μᾶς ἥρθε ζάχαρι ξανά
κι' δλοι ξονομηθήκαν·
μ' ἀπὸ τὴν πίκρα μερικοὶ
σὸν πὸ γλυκειά και πὸ λευκὴ
ἀπὸ ἄλλοτε τὴν βρήκαν.

CHEF

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ οξ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Απὸ τῆς 24ης Μαρτίου, συμμαχικὰ πολεμικὰ καταπλεύσαντα εἰς τοὺς λιμένας Ἀργοστολίου και Σάμης, καταγίνονται εἰς τὴν ἀπόφραξιν τούτων διὰ συρματοπλεγμάτων πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐχθρικῶν ὑποβυχίων.

Ο ἀρχηγὸς τοῦ συμμαχικοῦ τούτου στολίσουν, ἐδήλωσε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅτι θὰ ληφθῆ φροντὶς πρὸς ἐλευθέρων δίοδον τῶν διὰ τὴν ἐξυπέρετην τῆς συγκοινωνίας τῆς νήσου ἀποπλοίων.

Άγηματα, εἰς οὐδεμίαν τῶν πόλεων ἀπεβίσθησαν εἰσέτι, ἐκτὸς τῶν ἐξερχομένων ναυτῶν πρὸς ἀγορὰν τροφίμων.

Η ἐπὶ τῇ ἐπετείω τῆς Ἐθνικῆς ήμιδον Παλιγγενεσίας τελετῆ, ἐγένετο ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῆς συνήθους τυπικότητος.

Κατ' αὐτὴν παρέστη και ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ στολίσουν μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Τὸν παγηγυρικὸν τῆς ήμέρας ἐξεφωνήσεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ διγυμνιστάρχης κ. Τούλιος Σταυρόπολος, ξέρας τοὺς θυσιλικοὺς ἀνταρτὰς τῶν γιανταρμάτων τοῦ 21, τὰ εντυγχάνατερα στον δύο Βακανικῶν πολεμών, και ἐφράσας τὴν ἐλπίδα, ὅμητη ὑπολειπούμενη τοῦτη τοῦτη πράξις τῶν ὑπολογητῶν τικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Γενονοῦ ἀγώνων, ἔσται και ἡ τελευταία, ἐπερχομένης ἐντεῦθεν τῆς πραγματοποιήσεων

ὅλων τῶν μυστικῶν πόθων τῆς Φυλῆς.

Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδόν του δ Γάλλος ὑποναύαρχος ἐχαιρετίσθη εὐλαβῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους, διὸ και ἔξεφρασε πρὸς τὸν ὑποπρόδεσνον τῆς Γαλλίας κ. Σάνδερος τὴν ἀκραίαν αὐτὸν εὐαγέσκειαν διὰ τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτὸν ἔκδηλώσεις συμπαθείας ἐκ μέρους τοῦ

κατατίθεται. "Η κοινωνία ὅμως η καλῶς γνωρίζουσα τοῦτον ἐκ τῆς μακρᾶς ἐν τῷ τόπῳ εὐεργετικῆς του δράσεως, δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἀνακρίσεων ἵνα ἐννοήσῃ τὴν ἀλήθειαν.

"Ο πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Αδελφότητος ἐν Galveston τῆς Ἀμερικῆς, μᾶς παρακαλεῖ δὲ ἐπιστολῆς τοῦ να φροντίσωμεν νὰ μάθωμεν ἐκ πόδων μελῶν ἀποτελεῖται η οἰκογένεια τοῦ Αναστασίου Κουντούρη, ἀπωλεσθέντος κατὰ τὴν πλημμύραν τοῦ Galveston τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, και τίνες οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀπωλεσθέντος, διότι η επιστολὴ εἰς ἡνίον καὶ θείον, ἀπεφράσισε νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς οἰκογένειας τῶν

— Παρακαλούμενοι λιπόν τὴν ἐνδιαφορούμενην οἰκογένειαν νὰ προσέλθῃ της γραφειαί μας και μᾶς δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἔξηγησεις, πρὸς τὸ συμφέρον της.

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐφοπλιστῶν κ. κ. Κωνστ. Μουσουρή και Γ. Βεργωτῆ, μέγα κτῆμα τῆς ἐν Λακωνίᾳ ἐκκλησίας Γαρδελιώτισσης, ἐχρησιμοποιήθη διὰ σχολικὸν κήπον και παραδόθη εἰς τὴν διδασκαλίσσαν δεσποινίδα Βλάχου, ητος μετὰ τῶν μαθητῶν και μαθητῶν τῶν σχολείων καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν και καλλιέργειαν τῶν φυτῶν.

— Συγχαίρουμεν θεομῶς τὸν ἔγκριτον συμπολίτην κ. Ι. Μεσολογδάν πρύτανον τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπονεμηθέν αὐτῷ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν.

— Κατ' αὐτὰς ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν διατεθεῖς Εἰσαγγελεὺς κ. Σομαρίπας, δὲ φερλήκυντας εἰς ἑαυτὸν κατὰ τὴν διετὴ ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν του, ἀμέριστον τὴν ἀγάπην και τὸν σεβασμὸν τῆς κοινωνίας, και τὸν διηγάπην διὰ τὴν ἀνεπαρκὲς πρὸς ἐπικούρησην ὅλων τῶν ἀπόρων, οἵτινες ἐνεργάρησαν ἐν σχετικῷ παρὰ τὴ Νομαρχίᾳ βιβλίῳ.

— Πάντως ὅμως η διανομὴ θὰ γίνη αργότερον.

— Συγχαίρουμεν διοψύχως τὸν συμπολίτην κ. Κωστῆν Ιγγλέσην, διευθυντὴν τοῦ «Κρονίου» ἐν Ἀθήναις, διστὶς ἐπικήνη εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Αγ. Φαραγγίου διὰ τοῦ μεγαλειτέρου της κοινωνίας του, διὰ τὸν κατασκευὴν τῆς οἰησίας νόμου, ὑπερχλιώμενη μηνύσεις.

— Οὐκ ὀλίγοι τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου ἔχουσιν ἥδη τιμωρηθῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ προσεχοῦς Απριλίου θέλει ἀρχῆται ἡ ἐνώπιον τοῦ Πλημμελεοδικείου εἰσαγωγῆ και τὸν ὑπολειπούμενον.

— Άλλα και η καθόλου δρᾶσις τοῦ κ. Σομαρίπας και τὴ πρωτοβουλία τούτου γενομένη καταδίωξαντα τὸν παραπλανητικὸν πολεμοφόρον διαστήτην, οἵτινες καταστήθησαν τὸν διαστήτην της ένταῦθα παρουσίας του ἀναμηνήσεις τοιαύτας, ὥστε οἱ μόνοι δικηγορικοὶ κόσμοι ἀλλὰ και ὄλοι ληγοὶ η κοινωνία ήμῶν νὰ αἰσθανθῆ ἀληθῆ λύπην ἐπὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀπομαρτυρίαν του.

— Συνεπεία καταγγελίας τοῦ ἀλευρομάρτην κ. Γ. Λιοσάτου κατὰ τοῦ ἀλευρομητηρίου κ. Γ. Κατσίγερα ως πωλήσαντος στὸν παράτητα τὸν νόμον δικηγορικοὺς κόσμους ἀλλὰ και ὄλοι ληγοὶ η κοινωνία ήμῶν νὰ αἰσθανθῆ ἀληθῆ λύπην ἐπὶ τὴν ἐντε